מועד חתימת המסמך: 28.10.2021

בבית המשפט המחוזי
בחיפה

ת"צ 21-10-_____

בעניין:

גיא סנדר, ת"ז 300557972
קריית אתא

ע"י ב"כ עוה"ד גיא אלון (מ"ר 86601)
שמענו להמצאת כתבי בי-דין הינה רח' שמשון 39, חיפה 3467806
טל': 077-9630-355; פקס: 073-2404955
מייל: Guvalonlawoffice@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. **מוצרי הכט בע"מ, ח"פ 511065203**
רח' המפרש 3/45 יבנה (אצל: אליעזר מורסקי)

2. **שופרסל בע"מ, ח"פ 520022732**
רח' שמוטקין 30, ראשון-לציון 7536333

3. **ויקטורי רשתות סופרמקרטים בע"מ, ח"פ 514068980**
רח' שידלובסקי 3, יבנה

4. **טיב טעם רשתות בע"מ, ח"פ 512792714**
רח' צבי נחל 1, פארק תעשיות עמק חפר 3877701

5. **ניצת הדובדבן כנפי נשרים בע"מ, ח"פ 512479908**
רח' כנפי נשרים 22, ירושלים 9546434 (אצל: אליעד ספורטה)

הנתבעות

מהות התביעה: תובענה ייצוגית מכוח פרט 1 לתוספת השנייה לחוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006, בגין הפרת חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

סכום התביעה האישית: 3,160 ₪;

סכום התביעה הייצוגית: 79,000,000 ₪ (הערכה ראשונית בלבד).

סכום האגרה: 5,544 ₪ (מחצית ראשונה), בהתאם לסעיף 4ב לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

כתב תביעה
(מכוח חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006)

הזמנה לדין

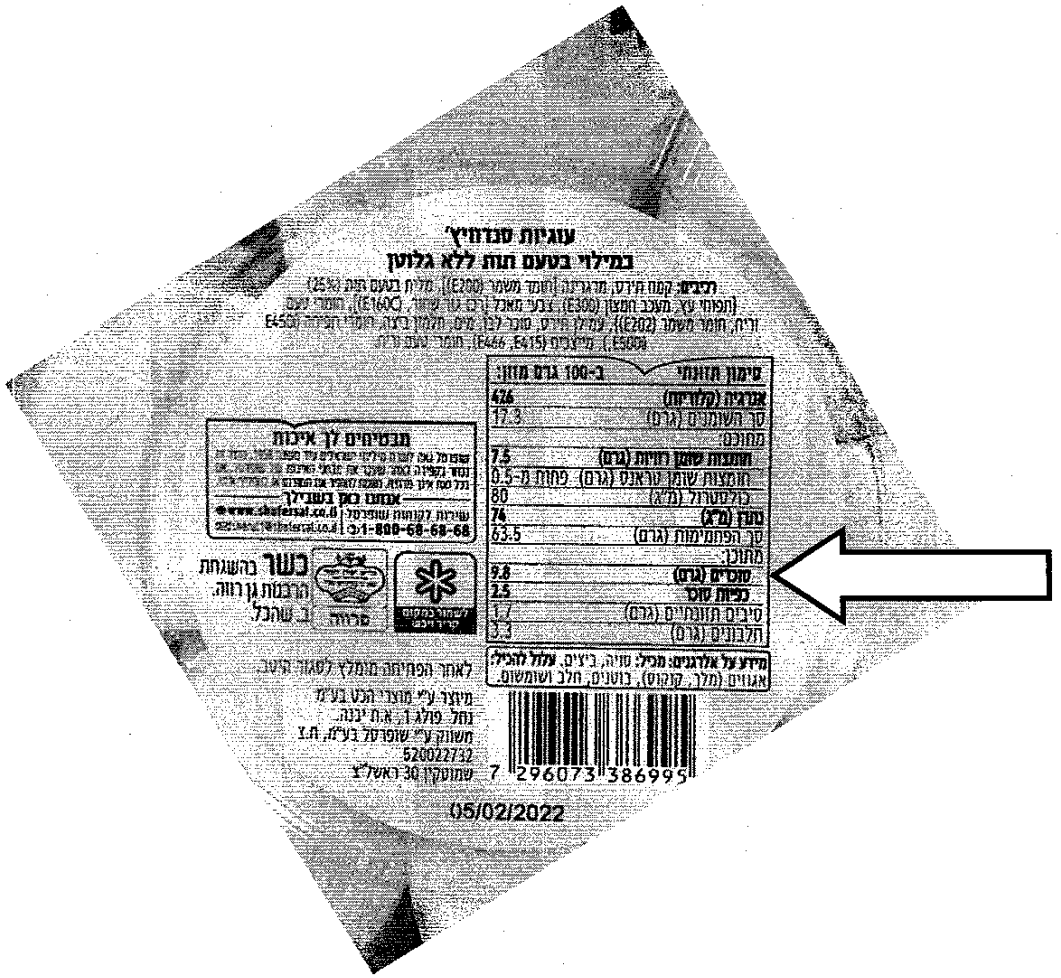
הואיל והתובע שבכותרת הגיש כתב תביעה זה נגדך, לרבות בקשה לאישור תובענה כייצוגית, הנכם מוזמנים בזאת להגיש כתב הגנה ו/או תשובה לתובענה לאישור התובענה כייצוגית בתוך תשעים ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו.

לתשומת ליבכם, אם לא יוגש כתב הגנה ו/או תשובה לתובענה לאישור התובענה כייצוגית, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין ו/או החלטה שלא בפניכם.

א. <u>אקדמות מילין</u>

1. עניינה של תובענה זו הוא **<u>בתרמית מסכנת חיים</u>** המתבצעת על-ידי הנתבעת מס' 1 (להלן: "**הנתבעת מס' 1**" או "**יצרנית המוצר**" או "**מוצרי הכט**", לפי הקשר הדברים והדבקם), כאשר אותה תרמית, במסגרתה נמכרים מוצרים מסכני חיים, משווקת ונמכרת על-ידי הנתבעות מס' 2 (היא חברת "שופרסל בע"מ", ולהלן: **שופרסל**), הנתבעת מס' 3 (היא ויקטורי רשת סופרמרקטים בע"מ, ולהלן: **ויקטורי**), הנתבעת מס' 4 (היא טיב טעם רשתות בע"מ, ולהלן: **טיב טעם**) וכן הנתבעת מס' 5 (היא ניצת הדובדבן כנפי נשרים בע"מ, ולהלן: **ניצת הדובדבן**). תוך שהנתבעות מס' 2, 3, 4 ו-5 מתעלמות מחובת הפיקוח המוטלת עליהן ומבצעות מכירה רחבת היקף בקנה מידה ארצי של אותם מוצרים, שסיכון החיים הגלום בהם יפורט עתה, כדלהלן.

2. <u>מעשה התרמית מתבצע כך</u>: יצרנית המוצר, היא **מוצרי הכט**, מייצרת מוצרים הנחזים כמוצרים בריאים, בעלי ערכים תזונתיים נמוכים, ובפרט, כמוצר בריא ללא גלוטן המכיל סוכר וכן שומן רווי בכמויות נמוכות ומתונות (ובפרט, כאלו שאינם מצריכים סימון המזהיר מפני צריכתם, **כפי שיפורט להלן**). אותם מוצרים אשר נמכרים על-ידי יצרנית המוצר מתוארים כך, בטבלת הערכים התזונתיים של המוצר, המוטמעת על גבי אריזתם:

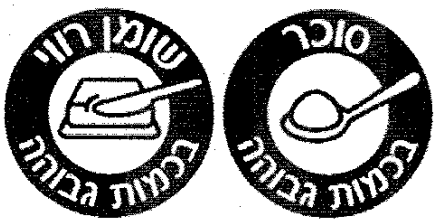

3. **<u>אולם, חרף ערכי המוצר, המלמדים, לכאורה, על כך שמדובר במוצר בריא לצריכה, בדיקת מעבדה של המוצרים לימדה כי המוצרים הנמכרים מכילים, ככלל, כמויות סוכר ושומן רווי אשר שונות בתכלית מהכמות המוצהרת.</u>**

4. כאן המקום לציין כי תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשע"ח-2017 (להלן: **תקנות סימון המזון**), מחייבות לציין את תחולתם של ערכים תזונתיים אלו. בפרט, קובעת תקנה 4(א) לתקנות סימון המזון כי הסימון התזונתי יפרט את "**הערך הקלורי של המזון ואת כמויות** [...] **חומצות השומן הרוויות**, [...] **הסוכרים** [...] **שבמזון**".

5. בהמשך לכך, קובעת תקנה 5 לתקנות סימון המזון כי במצב בו הסימון התזונתי כולל כמות סוכר הגבוהה מ-10 גרם ל-100 גרם מזון, או כמות של שומן רווי הגבוהה 4 גרם ל-100 גרם מזון, הרי שיש לסמנו בסמל מזון אדום, כדלקמן:

6. והנה, **<u>האופן השקרי</u>** בו מסומנים מוצריה של מוצרי הכט, מביא להפרה כפולה ומכופלת: **ראשית**, טבלת הערכים של המוצר מציגה את ערכיו באופן שקרי; **שנית**, מוצרי הכט נמנעת מהצבת סמל מזון אדום על המוצר, שעה שמתבססת היא, כאמור, על הערכים השקריים המוטמעים בו.

7. הפרה זו היא חמורה במיוחד, לנוכח מהות יצרנית המוצרים, היא מוצרי הכט, המתיימרת לייצר מוצרים בריאים לצרכן, **<u>ולנוכח הצהרת שופרסל כי המוצר הנמכר עבר את מבחני האיכות שלה</u>**.

8. **<u>סיכום ביניים</u>**:

8.1 יצרנית המוצר האחראית על ייצורו, בדיקתו, ועל סימון הערכים התזונתיים בו בהתאם, מציגה מצג שווא שקרי בכל הנוגע לערכיו האמיתיים של המוצר, כאשר ערכי המוצר בפועל הינם כ-300% מהערכים המוצגים על-גבי טבלת סימון המוצרים;

8.2 אותו מצג שווא מאפשר לה להימנע מהצבת סמל המזון האדום על גבי המוצרים הנמכרים על-ידה; הנתבעות 2, 3, 4 ו-5, הן **שופרסל**, **ויקטורי**, **טיב טעם וניצת הדובדבן** מבצעות מכירה בהיקף ארצי של מוצרים אלו, שעה שהצרכן אינו מודע לכך שהוא רוכש צרכן המכיל סוכר בכמות של כפי שלושה מהכמות המצוינת על גבי אריזת המוצר, וכל זאת, תוך שהן מפרות את חובת הפיקוח שלהן על המוצרים הנמכרים ברשתותיהן.

8.3 כל אחת מהפרות אלה מתבצעת תוך פגיעה אדירה באוטונומיה של הצרכן התובע להימנע מצריכת מוצרים בעלי שיעור סוכר גבוה, וחמור מכך – פגיעה פוטנציאלית בבריאותם של הצרכנים, הרגישים לסוכר ועלולה להיגרם להם פגיעה בריאותית של ממש, שמקורה בצריכת סוכר בלתי-מבוקרת.

תרמית שכזו, היוצרת הטעיה צרכנית מהותית, פגיעה באוטונומיה ואף סכנת חיים כתוצאה מאותו סימון שקרי – <u>אין להתיר</u>.

ב. <u>הצדדים להליך</u>

9. התובע הינו אזרחי ישראלי אשר נוהג לבצע את קניותיו ברשתות קמעונאיות רבות ברחבי ישראל, לרבות הנתבעות 2-5. אגב קניותיו, נחשף התובע למוצרים המשווקים על-ידי הנתבעות 2-5 והמיוצרים על ידי הנתבעת 1, ובהתאמה, רכש חלק ממוצרים אלו (כפי שיפורט להלן).[1]

10. הנתבעת מס' 1, **מוצרי הכט**, היא יצרנית המוצרים מפרי החוק נשוא הבקשה. מתיאורה באתרה המקוון, ניתן ללמוד כי עניין לנו ביצרנית המייצרת כמות מוצרים גדולה, שמפעליה הינם בגודל של 500 מ"ר, בו מיוצרים עשרות מוצרים ביותר מ-300 נקודות מכירה ברחבי הארץ, מבתי טבע ועד רשת שופרסל. בתיאורם באופן מקוון, מדגישים במוצרי הכט כי "**המפעל עומד בתקנים מחמירים מאוד, ובשנה האחרונה שילשנו את כמות הייצור שלנו**". כפי שיומחש, ניתן להניח כי שילוש כמות הייצור נובעת מהסימון המטעה ומסכן החיים שמבצעת מוצרי הכט, וכי אותם "תקנים מחמירים" הם למעשה תקנים המהווים המלצה בלבד.

---

[1] גילוי נאות – התובע הינו עורך-דין.

11. הנתבעת מס' 2, **שופרסל**, היא רשת המרכולים הוותיקה והגדולה בישראל. נכון לאוקטובר 2021, מפעילה 301 סניפי מרכולים בתתי רשתות שונות. באתר האינטרנט המופעל על ידה מתארת את עצמה כך: "**שופרסל הרשת הקמעונאית המובילה בישראל, שמה לה למטרה לספק מענה איכותי ומגוון לכלל לקוחותיה, להעסקה מתגמלת לעובדיה ולהתנהלות הוגנת מול ספקיה השונים**". חרף הבטחתה למענה איכותי ומגוון וחרף התחייבותה לבריאות ואיכות מוצרי מתחם "Green" אותו מפעילה, ביצעה שופרסל מכירה של מוצריה מסכני החיים של **מוצרי הכט**, הן תחת מותג שרהל'ה והן תחת מותג "Green" שלה עצמה, במשך שנים רבות ובאין מפריע.

12. הנתבעת מס' 3, **ויקטורי**, היא רשת סופרמרקטים בפריסה ארצית. ויקטורי מונה 58 חנויות סופרמרקט עם 5 סניפים רק בתוך העיר תל אביב ופריסה נרחבת מבית שאן ועד דימונה שבדרום. קבוצת ויקטורי מעסיקה מעל ל-3000 עובדים, והכנסותיה מדי שנה מגיעות לכדי **מאות מיליוני (ואף מיליארדי(!)) שקלים**. חרף פרישתה הענפה ועל-אף אלפי העובדים המועסקים על-ידה, שתפקידם הוא להבטיח את איכות המוצרים הנמכרים על-ידה, מבצעת **ויקטורי** מכירה של מוצריה מסכני החיים של **מוצרי הכט**.

13. הנתבעת מס' 4, **טיב טעם**, היא רשת העוסקת בייצור, ייבוא ושיווק מזון. נכון לאפריל 2020, מחזיקה ב-41 סניפים ברחבי הארץ. לפי **טיב טעם**, ייחודה ובידולה של הרשת בא לידי ביטוי בחוויית הקנייה אותה היא מספקת ללקוחותיה: שירות, איכות, טריות, מובילות קולינארית ומגוון רחב של מוצרים מבדלים מתוצרת מקומית ובינלאומית, וכן משלוחים בסופי שבוע וחגים, וכל זאת במחיר תחרותי. חרף תיאורה זה, **טיב טעם** מבצעת מכירה של מוצריה מסכני החיים של **מוצרי הכט** בסניפיה, וזאת באין מפריע.

14. הנתבעת מס' 5, **ניצת הדובדבן**, היא רשת הטבע הגדולה ביותר בישראל. כיום, מונה למעלה מ-50 סניפים הפרוסים בכל רחבי הארץ. חזונה של ניצת הדובדבן, לדבריה, "**להנגיש אורח חיים בריא ללקוח הישראלי מכל מה שיש לעולם להציע, במגוון, באיכות, במחיר ובמקצועיות**". חרף חזונה זה, מבצעת **ניצת הדובדבן** מכירה של מוצריה מסכני החיים של מוצרי הכט בסניפיה.

ג. <u>העובדות הצריכות לענייננו</u>

15. התובע נוהג לבצע רכישות של מוצרי מזון במרכולים שונים.

16. כחובב אוכל מושבע, התובע נוהג לרכוש ולנסות מוצרי מזון רבים ומגוונים ככל שניתן, כפי שמצויים ברשתות הקמעונאות, אולם, התובע עושה ככל יכולתו להפחית ולצרוך כמה שפחות סוכר. זאת, הואיל והתובע חולה במחלת הסוכרת.

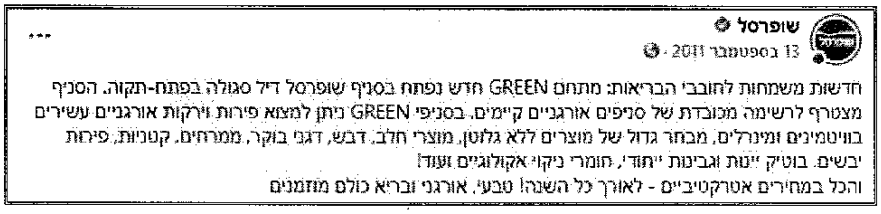
17. בין שיטוטיו במרכולים השונים, נחשף התובע למוצרים המיוצרים על ידי **מוצרי הכט** שנחזו בעיניו כבריאים יחסית לחלופות והוא נהג לרכוש רבים מהם, בין היתר, נחשף הוא לשני מוצרים המיוצרים על ידי **מוצרי הכט**, ובפרט, הפך לחובב מושבע של עוגיות הסנדוויץ' במילוי בטעם תות ובמילוי שוקולד המיוצרות על-ידיהם. התובע מצא עצמו פעמים רבות רוכש מוצרים מ**מוצרי הכט** במהלך 7 השנים האחרונות.

18. התובע מעוניין להקפיד ככל האפשר על רכישת מוצרים שאינם בעלי כמות רבה של סוכרים, שכן לסוכר כאמור ישנה השלכה בריאותית ישירה עליו ועל מצבו כחולה סוכרת, ומצריכה ממנו הזרקת אינסולין על-מנת להתמודד עם עלייה חדה ולא מבוקרת של סוכר.

19. כמוצר שמרגיש מתוק וטעים מחד גיסא, אולם מעיד על ערכי סוכר נמוכים מאידך גיסא – מצא עצמו התובע רוכש באופן חוזר ונשנה את אותן עוגיות. **יודגש כי מוצריה של מוצרי הכט אינו מכיל כל מדבקה המתריעה מפני סוכר בכמות גבוהה.**

- תיעוד של אריזת המוצר, הממחיש כי הוא אינו מכיל מדבקה המתריעה מפני סוכר בכמות גבוהה, מצורף בזאת לתובענה זו ומסומן כנספח "**2**".

20. יודגש כי התובע למד על היותו של המוצר בריא בשים לב למתחם העיקרי בו הוא מצוי – מתחם "Green" של שופרסל. וכך מתואר אותו מתחם "Green":

21. ללמדך: מתחם "Green" הינו מתחם המכיל מוצרים "**טבעיים, אורגניים <u>ובריאים</u>**".

22. כאן המקום לציין כי התובע התחיל לאחרונה להשתמש ביישומון מיוחד במכשירו הסלולרי, המסייע לו ללמוד על רמת הסוכר בדמו. כך, יודע התובע מתי רמת הסוכר בדמו עולה ומתי עליו להזריק אינסולין על-מנת להתמודד עם כמות הסוכר הגבוהה שבגופו.

23. מעת לעת, ולאחר שאכל ממוצרי יצרנית המוצר, שנמכרו לו ברשתות השיווק המופעלות על ידי הנתבעות מס' 2, 3, 4 ו-5, הבחין התובע בזינוק בלתי פרופורציונלי בכמות הסוכר בדמו.

24. ראו לעניין זה את העלייה הדרסטית כפי שבאה לידי ביטוי ביישומון שבמכשירו הסלולרי של התובע כפי שבאה לידי ביטוי ביום 21.3.2021 (**כפי שניתן להיווכח, רמת הסוכר בדמו עלתה לכדי שיעור של 293 מ"ג(!!)**):

25. היישומון במכשירו הסלולרי של התובע שוב ושוב העיד על עלייה חדה בכמות הסוכר, הגם שהתובע, כחולה סוכרת, מבקש להימנע מצריכת מאכלים שרמת הסוכר בהם גבוהה.

26. מעת לעת, ניסה התובע 'לבודד' את המוצרים שאכל מתוך ניסיון להבין מהו אותו מאכל שגורם לו לעלייה חדה ברמות הסוכר בדם, ובהתאמה, גורמת לו לאי נוחות, השמנה, סיבוכים רפואיים ומצריכה ממנו להזריק אינסולין בכמויות גבוהות.

27. לאחר מספר ניסיונות 'בידוד' כאמור, ערב אחד אכל התובע אך ורק את המוצרים אשר מיוצרים על-ידי **מוצרי הכט**. או אז, באותו ערב, הבחין התובע בעלייה חדה ולא פרופורציונלית ברמות הסוכר, שגרמה לו לתחושות של צרבת, בחילה וסחרחורת. התובע עיין בשנית באריזת המוצר והבחין כי כמות הסוכר הינה 9.8 גרם סוכר ל-100 גרם מוצר, ולפיכך הופתע מעלייה דרסטית ולא פרופורציונלית זו, **המנוגדת לחלוטין לערכים המופיעים על גבי אריזת המוצרים**.

28. בהמשך לגילויים אלו, ובהמשך לייעוץ משפטי שניתן לתובע, הוסבר לו כי דרך המלך ללמוד האם הערכים המוצגים בטבלת הערכים של המוצר, משקפים נאמנה את מצב הדברים הקיים, היא באמצעות בדיקת מעבדה כימית, שתלמד על כמות הסוכרים בכל מוצר ומוצר.

29. בהמשך לייעוץ משפטי זה, בימים 21.4.2021 וכן 22.4.2021 פנה התובע למרכולים שונים, ורכש ממוצריה השונים של יצרנית המוצר, היא הנתבעת מס' 1 (להלן: **מוצרי הרכישה הראשונה**).

30. מוצרים אלו נשלחו לבדיקת מעבדה אצל **המכון למיקרוביולוגיה של מזון ומוצרי צריכה בע"מ**, ולהלן תוצאות בדיקות המעבדה ל-11 המוצרים שנרכשו על-ידי התובע:

תאריך רכישת המוצר	תאריך תוקף המוצר	שם המוצר	המקום בו נרכש המוצר	ערכי הסוכר שגולו בבדיקת מעבדה (ערך הסוכר המוצהר: 9.8 גרם ל-100 גרם)
21.4.2021	11.7.2021	עוגיות סנדביץ' במילוי בטעם תות	שופרסל דיל קרית אתא	27.1
22.4.2021	15.8.2021	עוגיות סנדביץ' – תות שדה	שופרסל דיל שערי חדרה	27.8
21.4.2021	15.8.2021	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל – נשר	24.5
22.4.2021	9.9.2021	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל – בקצר נתניה	24.4
22.4.2021	9.9.2021	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל GREEN (שערי חדרה)	26.7
21.4.2021	15.8.2021	עוגיות סנדביץ' – תות שדה	שופרסל דיל - נשר	24.1
22.4.2021	15.8.2021	עוגיות סנדביץ במילוי תות	שופרסל דיל GREEN (שערי חדרה)	30.3
22.4.2021	12.8.2021	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	ויקטורי לב חדרה	28.2
22.4.2021	6.10.2021	עוגיות סנדוויץ' במילוי תות	שופרסל דיל – שערי חדרה	29.5
22.4.2021	6.9.2021	עוגיות סנדוויץ' במילוי בטעם שוקו	ויקטורי לב חדרה	25.9
22.4.2021	(אין תאריך)	עוגיות סנדוויץ' במילוי בטעם תות	ויקטורי לב חדרה	27.4

- חשבוניות הרכישה הרלוונטיות כפי שנעשו בסניפי שופרסל וסניפי ויקטורי בימים 21.4.2021 וכן 22.4.2021 מצורפים בזאת לתובענה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנים כנספח "**3**".

- בדיקות המעבדה שבוצעו עבור **מוצרי הרכישה הראשונה** מצורפות בזאת, כמקשה אחת, ומסומנות כנספח "**4**".

31. הנה, לתובע נודע, אך בדיעבד, כי בניגוד למוצהר על גבי המוצרים, תכולת הסוכר הקיימת בהם היא גבוהה כפי שלושה מתכולתם המוצהרת.

32. פער כאמור, **בשיעור של מאות אחוזים (!!)** בכל אחת ואחת מבדיקות המעבדה שבוצעו, מלמדות באופן חד וחלק: אין מדובר בטעות נקודתית. אין מדובר בטעות. אין מדובר בהתרשלות. אין מדבר בחוסר תשומת לב. מדובר במערכת משומנת ומתוכננת שמטרתה ליצור מצג שווא על ציבור הצרכנים והכל במטרה לשווק למוצר ערך גבוה יותר מערכו האמיתי.

33. פער כאמור עורר ספקות וחששות. האם ייתכנו פערים כאמור? האם ייתכן ששופרסל, ש"מבטיחה איכות" במוצריה ולכאורה אמורה לפקח עליהם, תאפשר למחדל כאמור, העולה לכדי סכנת חיים להתרחש?

34. הספקות שקוננו, בשים לב למחדלים עליהם הצביעו בדיקות המעבדה, לא הותירו לתובע מנוח, שמצא לנכון לתור אחר מוצרים נוספים שנמכרים במרכולים הקרובים לביתו, המיוצרים על-ידי **מוצרי הכט**.

35. ולהלן הביקורים שביצע התובע במסגרת רכישתו השנייה:

א. **ביום 9.8.2021** פנה התובע לסניף **שופרסל דיל** המצוי ביקנעם.

- חשבונית רכישת התובע בסניף שופרסל ביום 9.8.2021, לרבות תיעוד האופן בו נראה המוצר במדפים, מצורף בזאת לתובענה זו ומסומן כנספח "**5**".

ב. **ביום 20.8.2021** פנה התובע לסניף **ניצת הדובדבן** המצוי ברח' חורב שבחיפה, ולאחר מכן, לסניף ניצת הדובדבן המצוי במרכז זיו שבחיפה.

- חשבונית רכישת התובע בסניף חורב של **ניצת הדובדבן** ביום 20.8.2021, לרבות תיעוד האופן בו נראה המוצר במדפים, מצורף בזאת לתובענה זו ומסומן כנספח "**6**".

- חשבונית רכישת התובע בסניף מרכז זיו של **ניצת הדובדבן** ביום 20.8.2021, מצורף בזאת לתובענה זו ומסומן כנספח "**7**".

ג. **ביום 21.8.2021** פנה התובע לסניף **טיב טעם** המצוי בחוצות המפרץ.

- חשבונית רכישת התובע בסניף **טיב טעם** המצוי בחוצות המפרץ ביום 21.8.2021, לרבות תיעוד האופן בו נראה המוצר במדפים, מצורף בזאת לתובענה זו ומסומן כנספח "**8**".

36. **<u>להלן טבלה המפרטת את תוצאות בדיקות המעבדה השנייה שבוצעו, בנוגע למוצרים שרכש התובע בחודש אוגוסט 2021 (להלן: מוצרי הרכישה השנייה)</u>**:

תאריך רכישת המוצר	תאריך תוקף המוצר	שם המוצר	המקום בו נרכש המוצר	ערכי הסוכר שגולו בבדיקת מעבדה (ערך הסוכר המוצהר: 9.8 גרם ל-100 גרם)
23.08.2021	27.02.2022	עוגיות סנדביץ' במילוי בטעם תות	שופרסל דיל מרכז מסחרי שער הכרמל	25.3
09.08.2021	24.03.2022	עוגיות סנדביץ' – תות שדה	שופרסל דיל GREEN-יקנעם	24.1
23.08.2021	24.03.2022	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל GREEN– נשר	24.7
23.08.2021	24.03.2022	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל GREEN – מרכז מסחרי שער הכרמל	23.8
22.4.2021	05.01.2022	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל – מרכז מסחרי שער הכרמל	22.9
21.4.2021	05.01.2022	עוגיות סנדביץ' – תות שדה	ניצת הדובדבן - חורש חיפה	24.2
22.4.2021	05.01.2022	עוגיות סנדביץ'	ניצת הדובדבן – מרכז זיו, חיפה	24.7
23.08.2021	27.02.2022	עוגיות סנדביץ' בטעם תות	שופרסל דיל GREEN – מרכז מסחרי שער הכרמל	25.3

- בדיקות המעבדה שבוצעו עבור **מוצרי הרכישה השנייה** מצורפות בזאת לתובענה זו, כמקשה אחת, ומסומנות כנספח "**9**".

37. **<u>והנה, לאחר שתי בדיקות מעבדה שבוצעו, על-בסיס עשרות מוצרים שנקנו במרכולים שונים, מקבלים אנו תמונה אחת ויחידה: כל מוצר ומוצר אשר נמכר על-ידי הנתבעות 5-2 ומיוצר על ידי הנתבעת 1, מכיל כמות סוכר בשיעור של 250%, למצער, בהשוואה לכמות הסוכר המוצהרת על גבי אריזת המוצר.</u>**

38. **חרף זאת, יצרנית המוצר, כמו גם כלל החברות הקמעונאיות המשווקות את מוצריה, נמנעו מהקפדה על סימונו כדין בטבלת הערכים התזונתיים, וכן נמנעו מסימונו במדבקה אדומה המלמדת על כך שמדובר במוצר עם כמות סוכר גבוהה.**

39. כאן המקום לציין כי כחולה סכרת, התובע עושה מאמץ להימנע מרכישת מוצרים המכילים כמויות גבוהות של סוכר, צריכת כמות גבוהה ובלתי צפויה של סוכר **היא בבחינת סכנת חיים עבורו. לא פחות.**

40. <u>אלא, שבכך לא סגי.</u>

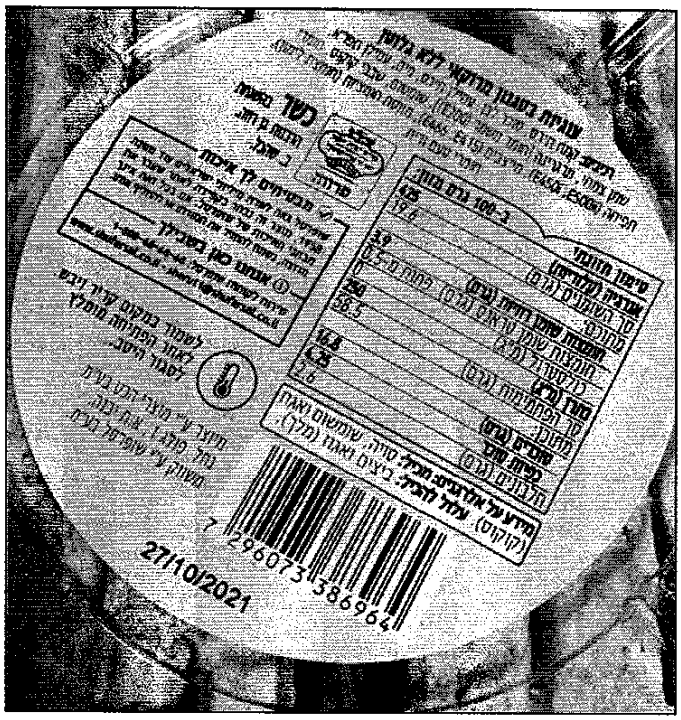
41. כתוצאה מאותם גילויים מרעישים הנוגעים לסימון מטעה ושקרי של כמות הסוכרים במוצרים המיוצרים על-ידי **מוצרי הכט**, כפי שהומחשו לעיל, מצא עצמו התובע, שולח לבדיקה מוצר נוסף אשר מיוצר על-ידי **מוצרי הכט**, אותו נוהג הוא לרכוש באופן קבוע, וגם הוא טעים מאד בעיניו ובריא במיוחד ביחס לחלופות, הוא מוצר מסוג "**עוגיות בסגנון מרוקאי**".

42. **התובע תהה לעצמו: האם ייתכן שגם במוצרים נוספים אותם נוהג הוא לצרוך לנוכח הסימונים התזונתיים החיוביים המופיעים בהם, מסמנת מוצרי הכט, בשיתוף פעולה עם הנתבעות 2-5, סימון מטעה ושקרי התובע ליצור מצג חיובי יותר של המוצר הנמכר?**

43. **תהייתו של התובע התגלתה, למגינת לבו, כנכונה.**

44. כך, ולנוכח סקרנותו וחששו בלבד, פנה התובע בדרישה לבדיקה מקצועית של המוצר "עוגיות בסגנון מרוקאי", המיוצר על-ידי **מוצרי הכט** (להלן: **מוצרי הרכישה השלישית**).

45. למען הסדר הטוב, להלן ערכי המוצר כפי שמופיעים על גבי אריזת המוצר:

- תיעוד האופן בו מסומנים ערכי המוצר "**עוגיות בסגנון מרוקאי**" מצורף בזאת לתובענה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומן כנספח "**10**".

- בדיקות המעבדה שבוצעו עבור **מוצרי הרכישה השלישית** מצורפות בזאת, כמקשה אחת, ומסומנות כנספח "**11**".

46. **ודוק:** בעוד שטבלת הערכים של המוצר מלמדת, לכאורה, על שומן רווי בכמות של 3.9 גרם, בדיקת המעבדה מלמדת על **ממצאים שונים לחלוטין, שיובאו להלן**:

תאריך רכישת המוצר	תאריך תוקף המוצר	שם המוצר	המקום בו נרכש המוצר	ערכי השומנים הרוויים שגולו בבדיקת מעבדה (ערך השומן הרווי המוצהר: 3.9 גרם ל-100 גרם)
23.08.2021	13.04.2022	עוגיות בסגנון מרוקאי	שופרסל דיל מרכז מסחרי שער הכרמל	6.05
23.08.2021	18.04.2022	עוגיות בסגנון מרוקאי	שופרסל דיל מרכז מסחרי שער הכרמל	5.96
23.08.2021	27.10.2021	עוגיות בסגנון מרוקאי	שופרסל דיל מרכז מסחרי שער הכרמל	6.05

47. **ללמדך**: גם בעוגיות בסגנון מרוקאי נוקטת מוצרי הכט, בשיתוף פעולה עם הנתבעות מס' 2-5, באותה אסטרטגיית הטעיה כפולה ומכופלת: **ראשית**, סימון מטעה של כמות השומן הרווי במוצר הנמכר על-ידה, בפערים של עשרות אחוזים; **שנית**, הימנעות מסימון המוצר במדבקה אדומה של שומן רווי, הגם שמוטלת חובה לסמנו כך, **וזאת לנוכח הסימון המטעה בטבלת הערכים של המוצר**.

48. גילויים אלו הותירו את התובע עם תחושות אדירות של עוגמת נפש, כעס, זעזוע, אובדן אמון ופגיעה קשה ביותר באוטונומיה, עת התחוור לו שהנתבעות, כולן יחדיו, פועלות בתכסיסנות עת מטעות הן את ציבור הצרכנים הנאמן העושה שימוש בשירותיהן.

49. כאן המקום לציין כי התובע עושה מאמץ בדרך כלל להימנע מרכישת מוצרים שכמות הסוכר בהם גבוהה או כמות השומן הרווי בהם גבוהה. הוא עושה זאת באמצעות היעזרות באחד משני כלים שהותוו לו: **הראשון**, עיון בטבלת הערכים המוטמעת על גבי המוצר; **השני**, עיון בסמלי המזון האדום המוצבים על המוצר, בדבר כמות גבוהה של סוכר ו/או שומן רווי.

50. דא עקא, בנסיבות שלפנינו, ולנוכח **הסימון השקרי והמטעה** של ערכי המוצר, לא עמדה לתובע כל אפשרות להימנע מרכישתו זו, שהעמידה אותו בסכנת חיים של ממש.

51. רכישותיו אלו, של **מוצרי הכט** הנמכרים אצל הנתבעות מס' 2-5, הצריכה ממנו להזריק לגופו כמויות אדירות של אינסולין, על-מנת להתמודד עם אותה עלייה דרסטית ובלתי צפויה של רמת הסוכר בדם.

52. כמו כן, וככל שלא די באמור לכך, הרי שהצריכה המוגברת של שומן רווי בכמויות אסטרונומיות ובלתי צפויות היא ככל הנראה אחד הגורמים לכולסטרול הגבוה בדמו של התובע. לא נותר אלא לייחל שהכולסטרול הגבוה המצוי בדמו, כתוצאה מרכישת מוצרי הכט, לא תגרור עמה השלכות הרות גורל ובלתי הפיכות על בריאותו של התובע.

53. על כל פנים, ובהתעלם מנסיבותיו האישיות של התובע, הרי שכפי שפורט לעיל, וכפי שעוד יפורט להלן – המדובר בכמויות של סוכרים ושומן רווי אשר **מחייבות** את סימון המוצר בסימוני מזון אדום, בהתאם לסעיף 5 לתקנות סימון המזון.

54. לאחר הגילויים דלעיל, חש התובע תחושות אדירות של עוגמת נפש, בהלה, זעזוע, כעס אדיר וכן פגיעה חמורה באוטונומיה האישית שלו. התובע חש כי נפל קורבן לתרמית בקנה מידה ארצי, שעה שפועלות להן, בצוותא חדא, כל הקמעונאיות הגדולות במשק, לרבות זו הגדולה שבהן – **שופרסל** – המצהירה בראש חוצות על כך שהיא מבטיחה "איכות" לרוכשי המוצר, המיוצר, בין היתר תחת המותג הפרטי של **שופרסל**.

55. יובהר כי התובע יצא מנקודת הנחה כי חברות בעלת מוניטין דוגמת הנתבעות מס' 2-5, מפעילות מרכולים בעלי עשרות סניפים בקנה מידה ארצי, תפעלנה בהתאם להוראות החוק תוך שתמנענה, בכל קונסטלציה שהיא, ממכירת מוצרים מפרי חוק ומסכני חיים בסניפיהן.

56. אולם, הסתמכותו זו של התובע, על רשת **שופרסל**, כמו על הקמעונאיות הנוספות שלא פיקחו ומכרו בסניפיהן השונים את **מוצרי הכט**, גרמה לו לנזקים בריאותיים בלתי הפיכים.

57. ניתן להיווכח באופן שאינו משתמע לשתי פנים: קמעונאיות אלו, המשלשלות לכיסן מיליארדי שקלים מדי שנה, פעלו בשיתוף פעולה עם יצרנית המוצר, **מוצרי הכט**, והכל, על-מנת ליצור מצג מטעה לצרכן התמים. **<u>ודוק: אין המדובר בקונספירציה, אלא במצב דברים עובדתי שקיבל תוקף אמפירי בבדיקות מעבדה.</u>**

58. הלם אדיר תקף את התובע עת הבין כי העמיד עצמו בסכנת חיים אך לנוכח סימון שגוי ומטעה הנוגע לכמויות הסוכר והשומן רווי, **<u>ועת הבין כי האחראיות על התרמית הארצית הן החברות הגדולות במשק.</u>**

59. ניתן להניח, כי גם מתחרותיהן של הנתבעות היו שמחות לוותר על דרישות הדין ולהצהיר הצהרות שקריות ו'מחמיאות' בדבר ערכי מוצריהן, <u>מאחר שסביר להניח שהדבר פוגע במכירות מוצרים אלו</u>.

60. ואולם, אותן מתחרות בחרו לפעול כדין, בעוד שהנתבעות, מטעמיהן, לא פעלו כדין. גם מסיבה זו, ראוי כי הנתבעות ייתנו את הדין לנוכח פועלה מפר החוק.

61. בנסיבות שכאלו, כעסו של התובע התעצם, בבחינת קל וחומר, שעה שהבין שמטרת סימון ערכי המוצר בשיעורים נמוכים אלו נועדו על-מנת לשוות למוצריה של **מוצרי הכט** תדמית 'בריאה' ועל-מנת להימנע מהצורך בסימון המוצרים בסמלי מזון אדום הנוגעת לכמות גבוהה של סוכר ושל שומן רווי. כך, הסיק התובע, משוות לעצמן הנתבעות יתרון על פני מתחרותיהן בשוק הקמעונאי.

62. התובע יטען כי מכוח האמור לעיל, ובעקבות מעשיהן של הנתבעות כמפורט לעיל קמה לו זכות תביעה מכוח מספר עילות כדלקמן:

I. **הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן;**
II. **הפרת תקנות סימון המזון;**
III. **עוולת התרמית;**
IV. **הפרת חובה חקוקה;**
V. **עוולת הרשלנות כנוסחה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין;**
VI. **עשיית עושר ולא במשפט;**
VII. **הפרת חובת תום-הלב במשא ומתן;**
VIII. **פגיעה באוטונומיה.**

63. **אלו העובדות הצריכות לענייננו, בפירוט הנדרש. אין בלתן.**

ד. <u>המסגרת הנורמטיבית</u>

ד.1. <u>כללי</u>

64. כאמור, חוק תובענות ייצוגיות מסדיר את הדין החל על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל. סעיף 3 לחוק קובע, כי "**לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית**".

65. פרט 1 לתוספת השנייה קובע, כי ניתן להגיש כתובענה ייצוגית, בין היתר, "**תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו**".

66. חוק הגנת הצרכן מגדיר "עוסק" כך: "**מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן**".

67. מכוח האמור, מוגשת תובענה זו, על ידי התובע (לקוח) כנגד הנתבעות (עוסקת – יצרנית ו/או משווקות המוצרים מפרי החוק), בעילות שיפורטו להלן.

ד.2. <u>על מעשי ההטעיה, ההשפעה הבלתי הוגנת, והפרת חובת הגילוי מצד הנתבעות</u>

68. הנתבעות הפרו במעשיהן ובמחדליהם את ס' 2 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו איסור הטעיה, הקובע כדלקמן:

> <u>איסור הטעייה</u>
>
> **"2.(א) לא יעשה עוסק דבר- במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאתר מועד ההתקשרות בעסקה- העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן- הטעיה), בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים לעסקה:**
>
> **(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות "**
>
> **(2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;**
>
> [...]
>
> **(4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם;**

69. בהקשר זה, ובטרם נידרש לגופם של דברים, יפנה התובע לקביעתו של בית-המשפט המחוזי בעניין בש"א (מחוזי ת"א) 1895/05 **שאול נ' תדיראן מוצרי צריכה בע"מ** (פורסם בנבו, 14.2.2008), כאשר כך נקבע בפס' 35 לפסק דינו של כב' השופט ד"ר בנימיני:

> **"חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על "עוסק" <u>חובות מוגברות</u> ביחסיו עם ה"צרכן", ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן. <u>לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו</u>"**

70. דא עקא, בענייננו, הנתבעות **הטעו** את לקוחותיהן, בדרך של מעשה והן בדרך של מחדל, עת יצרו בפניהם מצג שווא בדבר ערכי המוצרים המיוצרים על-ידי **מוצרי הכט**, והמשווקים על-ידי **הנתבעות מס' 2-5**.

71. <u>**אמור מעתה**</u>: הנתבעות הטעו את ציבור לקוחותיהן עת הציגו לו מצג שווא בדבר איכות המוצר והבריאות הגלומה בו.

72. ודוק: הנזקים הנובעים מעילת ההטעיה מתגבשים כבר בשלב המצג המטעה. נזקם הממוני של חברי הקבוצה מתגבש עת רוכשים הם את המוצרים המפרים, מבלי שעשו (ומבלי שהתאפשר להם לעשות) את התחשיב הכלכלי הנכון.

73. באשר לנפקות של מצגי שווא צרכניים, ראו: יובל פרוקציה, אלון קלמנט "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענות ייצוגיות בגין הטעיה צרכנית" **עיוני משפט** לז(1) 7 (2014) (להלן: **פרוקציה וקלמנט**), שם צוין:

> **"מצגי-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. עליית המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המצג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם [...] ובאופן דומה, גם צרכן שלא נחשף כלל למצג, ולכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר".**

74. אגב הטעיה זו, נמנעו הנתבעות מהצגת מידע מהותי לחברי הקבוצה, הם ציבור הצרכנים.

75. וכך נקבע בסעיף 4(3) לחוק הגנת הצרכן, בעניין הפרטים אותם עוסק חייב לגלות לצרכן:

> **(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;**

76. המסגרת הנורמטיבית של בחינת עילת תביעה שעניינה הטעיה הן במעשה **והן** במחדל, לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, נקבעה על ידי בית המשפט העליון ברע"א 2837/98 **ארד נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נד (1) 600 (2000), כדלקמן:

> **"ההטעיה נוצרת כאשד קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם [...] האיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר...העלול להטעות צרכן" (ההדגשה שלי – ט' ש' כ') גם אם הלה לא הוטעה בפועל".**

77. עוד יודגש, כי האיסור על הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן עוסק בכל דבר "**העלול להטעות צרכן**" **ואין צורך להוכיח כי הצרכן הוטעה בפועל**. לעניין זה ראו דבריו של כב' הנשיא ברק, בע"א 1977/97 **ברזני נ' בזק החברה הישראלית. לתקשורת בע"מ**, פד"י נה (4) 584, בעמ' 617:

> **"סעיף 2 לחוק אינו דורש הטעיה הלכה למעשה. כל שנאסר על פיו הוא עשיית דבר "העלול להטעות צרכן" מטרתו של איסור זה להבטיח כי הצרכן יקבל מידע מלא ואמיתי... האיסור אינו איסור "תוצאתי": הוא איסור התנהגותי".**

78. דהיינו, על פי הפסיקה, לא **נדרשת** הטעיה הלכה למעשה של המטעה **ומשכך מדובר באיסור התנהגותי ולא באיסור תוצאתי**. אשר על כן, ניתן לומר כי המחדלים של הנתבעות לכל הפחות **עלולים להטעות** את התובע, ובהתאמה, את חברי הקבוצה.

79. לעניין הקשיים שבהצגת מידע חלקי לצרכן באופן אשר עלול להטעות, ועל הקושי שבמצגי השווא המוצגים לצרכן, יפים הם דבריה של ד"ר אורנה דויטש **מעמד הצרכן במשפט בעידן ה-consumerism** 352 (פורסם בנבו, תשס"ג) (להלן: **דויטש, מעמד הצרכן במשפט**):

> **"אחת הבעיות המרכזיות מבחינת האינטרס הצרכני, טמונה בפערים האינפורמטיביים העמוקים שבין העוסק לצרכן. [...] יעד חשוב איפוא של החקיקה**

הצרכנית הוא צמצום של פערים אינפורמטיביים אלה, באמצעות הטלת איסורים על מצגי שווא מצג העוסק והטלתן של חובות גילוי".

80. בעניין **שופרסל** (ת"צ (מחוזי חיפה) 51741-09-16 **פלוטקין נ' שופרסל בע"מ**) קבע בית-המשפט המחוזי בחיפה, בהחלטתו המאשרת את התובענה הייצוגית, כדלקמן (פסי 91 להחלטת כבי השי ד"ר רניאל):

> "**אני קובע שעלה בידי התובע לבסס את היסודות המרכיבים את עילת ההטעיה [...] כזכור, אין צורך בהטעיה בפועל לשם גיבושה של עילת תביעה (ראו גם: עניין פריניר) [...] על ההטעיה להיות ב"ענין מהותי בעסקה**"".

81. באשר לחובתן של הנתבעות מסי 2-5, הן משווקות המוצרים, הרי שסעיף 2(ב) לחוק מוסיף וקובע כדלקמן:

> "**לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות**".

82. **ללמדך – המחוקק בעצמו קובע חובה פוזיטיבית על כל עוסק, שלא להחזיק לצרכי מסחר ולא להשתמש בנכס שיש בו הטעיה.**

83. **הנה כי כן, בענייננו, הוכח כי מוצרי יצרנית המוצר, היא מוצרי הכט, הם מוצרים שיש בהם הטעיה, וחרף זאת, ביכרו הנתבעות, מטעמיהן, למוכרו ברשתותיהן, כאשר הנתבעת מסי 2, היא שופרסל, אף הגדילה והבטיחה לצרכן כי המדובר במוצר איכותי והטביעה את הלוגו שלה עצמה על המוצרים.**

84. **ודוק: בענייננו אנו, אין צורך בכוונה להטעות, ואף אין הכרח שתיגרם הטעיה בפועל, אלא מספיק כי ההטעיה עלולה להתרחש.**

85. וכך נקבע בעניין **ברזני**:

> "**האיסור איסור הוא על התנהגות, ועוסק עובר על לאו של איסור הטעיה גם אם דבר שהוא עושה - במעשה או במחדל - אך "עלול להטעות" צרכן, קרא, גם אם איש לא הוטעה כלל מאותו דבר שעשה. [...] חובה זו שבחוק הגנת הצרכן נועדה, כמובן, להגן על הצרכן: להבטיח לצרכן כי יקבל מידע אמין על נכס או על שירות המוצעים לו, כדי שיוכל להחליט באורח שקול אם יבצע עיסקה[..]**".

86. **אלא, שבכך לא מסתיימות להן הפרותיהן של הנתבעות.**

87. בענייננו, הנתבעות מונעת מציבור הצרכנים מידע בסיסי ומהותי אודות המוצרים המיוצרים ו/או משווקים על ידן, מידע שיש בהיעדרו כדי להטעות את הצרכן, תוך הפרה ברורה של הוראות סעיף 2 לחוק. ואין חולקין על כך שהפרטים הבסיסיים אודות המוצר, דוגמת כמות הסוכרים וכמות השומן הרווי המצויים בו **הלכה למעשה מהווים עניין מהותי.**

88. בפועלן כאמור, הפרו הנתבעות את סעיף 3(א) לחוק.

89. עוד הפרו הנתבעות את סעיף 4(א)(2) לחוק הגנת הצרכן, הקובע כי "**עוסק חייב לגלות לצרכן... כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל**".

90. **בענייננו, הימנעות הנתבעות מגילוי כל התכונות במוצר על-מנת למנוע פגיעה במשתמש בו או באדם אחר – גרמה, הלכה למעשה, לפגיעה במבקש ובבריאותו.**

91. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע:

4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –

(1) <u>כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;</u>

(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

92. הנתבעות סימנו באופן מטעה את המידע לגבי ערכים תזונתיים, לרבות תכונות הנוגעות לסוכרים ולשומנים הרוויים המצויים במוצרים, ובכך הפרו את חובת הגילוי המוטלת לפי סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן.

93. **<u>בעשותן כן, מכרו הנתבעות את מוצריהן באופן המונע מהצרכן החלטה מושכלת בנוגע לרכישה</u>**.

94. <u>סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע</u>:

"**דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ד'1 <u>כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין</u> [נוסח חדש]**".

95. **<u>לפיכך, הצרכנים המוגדרים בקבוצה של תובענה זו זכאים לקבל פיצוי מהנתבעת בגין הנזקים שנגרמו להם.</u>**

96. אלא שהנתבעות לא הסתפקו בכך, והפרו הוראות נוספות, הקבועות בתקנות סימון המזון.

ד.3. <u>הפרת תקנות סימון המזון</u>

97. כאמור, סעיף 5 לתקנות סימון המזון קובע כך:

> 5. ייצר יצרן או ייבא יבואן מזון שלפי תקנה 3 יש לסמנו, והסימון כולל פריט מפריטי הסימון התזונתי המפורט להלן בטור א' בכמות העולה על זו הקבועה לצד כל אחד מהם בטור ב' לגבי מזון מוצק או בטור ג' לגבי מזון נוזלי, יסמן את המזון בסמל המזון האדום המתאים, לפי העניין:[2]

טור א' פריט הסימון	טור ב' כמות ב-100 גרם מזון מוצק	טור ג' כמות ב-100 מ"ל מזון נוזלי
נתרן	400 מ"ג	300 מ"ג
סך סוכרים	10 גרם	5 גרם
סך חומצות השומן הרוויות	4 גרם	3 גרם

98. תקנות אלו קובעות דבר פשוט לכאורה – על יצרן או יבואן לסמן בסימון אדום מזון מוצק ומזון נוזלי המכיל שומן רווי, נתרן וסוכר, בכמות העולה על הערכים שנקבעו.

---

[2] יצויין כי הנתבעות היו צריכות לסמן את מוצריהן גם לפי התקנות המקלות שחלו בין 1.1.2020 לבין 31.12.2020 או אז היה צורך לסמן רק מוצרים עם 13.5 גרם סוכר ומעלה ועם 5 גרם שומן רווי ומעלה – **גם בערכים מקלים אלו, המוצרים אינם עומדים**.

99. משרד הבריאות עמד על חשיבות תיקון תקנות הסימון, כך שיכללו סימונים האדומים המעידים על מאכלים המכילים כמות גבוהה של ערכים תזונתיים אשר עלולים לפגוע בציבור הצרכנים:

"השמנה והמחלות הכרוניות הקשורות אליה, <u>ובהן סוכרת</u>, מחלות לב, כלי דם וסרטן, מהווים את גורמי התמותה והתחלואה המובילים בישראל[...]

במהלך השנים האחרונות ניכרים שינויים בהרגלי התזונה המתאפיינים בעיקר בעליה בצריכת מזונות קנויים מעובדים, בירידה בהכנה ביתית של מזונות וכן בעלייה בתדירות האכילה מחוץ לבית. שינויים אלה מתבטאים בהגברת הצריכה של מזונות עשירים בקלוריות, מלח, שומן (שומן רווי) ובסוכר, על חשבון הקטנת הצריכה של מזונות בעלי ערך תזונתי גבוה [...]

<u>הרעיון המרכזי של התכנית הנו שינוי הסביבה בה נעשית בחירת המזון מתוך המטרה שהתנהגות הצרכן תושפע מסימון ברור ופשוט בקדמת האריזה אשר ישקף את הרכבו התזונתי של המזון הארוז מראש, דבר העשוי להועיל במניעת תחלואה</u>".[3]

100. דברים אלו מדגישים את חשיבות תקנות סימון המזון. אין מדובר בדין צרכני-כלכלי גרידא, אלא בהוראות צרכניות-כלכליות אשר בבסיסן עומד עיקרון בריאותי, חשוב מאין כמוהו, כפי שניתן להתרשם.

101. דא עקא, למרבה הפליאה וחרף הטעמים החשובים מאין כמותם בבסיס התקנות, התעלמו הנתבעות מהנחיות משרד הבריאות, עשו דין לעצמן וכן ייצרו ושיווקו מוצרים מטעים שאינם מסומנים כחוק.

102. כאמור, מוצרי יצרנית המוצר, הנתבעת 1, המשווקים על-ידי הנתבעות מס' 2-5, מכילים ערכים גבוהים, בהרבה, מהערכים האמורים, והם בעלי ערכים תזונתיים שנחשבים ללא בריאותיים.

103. בעשותן כן, שיוו לעצמן הנתבעות יתרון תחרותי על פני יצרניות ו/או משווקות אחרות אשר עומדות בהוראות הדין, ומסמנות את מוצריהן כדין.

104. יתרון תחרותי זה שנוצר כתוצאה מהפרת חוק מצדיק, לכשעצמו, הגשת תובענה זו, ולו למען הרתעת הרבים והקפדה על כללי משחק ברורים הוגנים במסגרת הוראות החוק.

105. התובע יטען כי הנתבעות מכרו, ועודן מוכרות כמות גדולה יותר של מוצרים, בהשוואה לכמות שהייתה נמכרת אילו היו מסומנים המוצרים כדין, הן בטבלת הערכים והן בסימון אדום.[4]

106. עמדה על כך אורנה דויטש, בספרה **מעמד הצרכן במשפט** 15 (הוצאת נבו, 2002):

"<u>תכליתה של ההגנה על זכויות הצרכן אינה רק הגנה על הצרכנים עצמם. המטרה היא גם, ואולי בעיקר</u>, מניעת הצבירה של יתרון בלתי הוגן בידיהם של עוסקים הנוהגים בדרכים פסולות כלפי צרכנים, על פני עוסקים אחרים הנוהגים כלפי הצרכן בהגינות. כאשר מתאפשר לעוסק לפעול בדרך זו, <u>המשמעות היא כי מוטל מעין "קנס" על העוסק ההגון</u>".

107. ודוק – על בסיס השפעות חוק זומה בצ'ילה, **הקובעת חובת סימון מזון במדבקות אדומות**, ניתן להעריך כי מכירותיהן של הנתבעות היו יורדות ב-25%, לכל הפחות.

---

[3] ראו: "דברי הסבר – טיוטת תקנות הגנה על בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשע"ז-2017", זמין ב: https://www.health.gov.il/NewsAndEvents/SpokemanMesseges/documents/03042017_2.pdf

[4] כך למשל סברו יצרני וקמעונאי המזון טרם כניסת הרפורמה בתחילת שנת 2020 - https://www.calcalist.co.il/marketing/articles/0,7340,L-3774855,00.html

- העתק מחקר בנושא מצורף לתובענה זו, ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה, ומסומן כנספח "**12**".

108. אלא, שבכך לא מסתיימת לה הפרת הנתבעות, ככל שנוגעת להוראות מחוקק המשנה בדבר סימון מזון.

109. בהקשר זה, יפנה התובע להוראות תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), התשנ"ג-1993 (להלן: **תקנות סימון המזון הישנות**).

110. לפי תקנות סימון המזון הישנות, ובפרט, לפי הוראת תקנה 2(א) לתקנות אלו, "**לא ייצר אדם מזון ארוז מראש, לא ייבאו, לא ישווקו, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן - סימון תזונתי)**".

111. בהמשך, ובפרט, בתקנה 3(א) לתקנות סימון המזון הישנות, נקבע כי "**הסימון התזונתי יפרט את הערך הקלורי של המזון, ותכולת החלבונים, הפחמימות, השומנים והנתרן כמפורט בתוספת הראשונה, בחלק א'**". עיון בתוספת הראשונה מלמד כי החובה בתקנות סימון המזון הישנות היא לסמן את המוצרים, בין היתר, לפי כמות הסוכרים והשומן הרווי המצויים בהם.

112. התעמקות בתקנות סימון המזון הישנות מלמדות אותנו, אפוא, על שני נדבכים עיקריים: **ראשית**, על החובה המוטלת באופן שוויוני הן על היצרן והן על היבואן, המשווק, המאחסן או המציג למכירה. **שנית**, ניתן ללמוד כי הנתבעות, ביחד ולחוד, הפרו גם את הוראות תקנות סימון המזון הישנות, שעה שבפועל, לא פירטו את הערך הקלורי של המזון הנמכר על-ידן.

113. **ודוק: הגם שלכאורה מופיעה טבלת ערכים, הרי שמשקלה הוא בפועל אפסי, בשים לב לכך שהיא לא משקפת, בשום קונסטלציה שהיא, את ערכי המוצר הלכה למעשה.**

114. **<u>אמור מעתה</u>**: הנתבעות לא פרסמו טבלת ערכים בדבר ערכיה האמיתיים של המוצרים הנמכרים על-ידה, ובעשותן כן, הפרו הן **<u>גם</u>** את **תקנות סימון המזון הישנות**.

ד.4. <u>עוולת התרמית</u>

115. הגם שההטעיה הצרכנית הגלומה במעשי הנתבעות, כשלעצמה, מהווה די והותר על-מנת להצדיק את אישורה של התובענה כייצוגית, יידרש התובע, למען הסר ספק ובבחינת למעלה מן הצורך – למעשי התרמית של הנתבעות, ביחד ולחוד, כפי שהוגדרו בסעיף 56 לפקודת הנזיקין.

116. וכך הגדיר המחוקק מעשה "תרמית" בפקודת הנזיקין:

> **56. <u>תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו</u>; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון.**

117. בית-המשפט נדרש לחמשת היסודות המצטברים של עילת התרמית, וזאת בעניין ע"א 9057/07 **אפל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.4.2012), כאשר כך נקבע בפס' 35 לפסק דינו של כב' השופט מלצר:

> **על פי הפסיקה, לעוולת התרמית חמישה יסודות מצטברים [...] והם:**
>
> **(א) היצג כוזב;**

(ב) היעדר אמונה באמיתות ההיצג;

(ג) כוונה שהניצג יוטעה ויפעל בהסתמך על ההיצג;

(ד) פעולת הניצג על יסוד ההיצג;

(ה) נזק ממון שנגרם לניצג עקב ההיצג הכוזב.

118. <u>והנה, בעניינו אנו</u>:

א. הציגו הנתבעות הצג כוזב של עובדה, היא אותה כמות סוכר ושומן רווי במוצרים דנן.

ב. לנתבעות, ובפרט, לנתבעות 1-2, לא הייתה כל אמונה באמיתות ההיצג;

ג. לנתבעות הייתה מטרה אחת ויחידה והיא שהמוטעה, הוא התובע, יפעל על פי אותו היצג, וירכוש את אותם מוצרים, ובכך, ישיאו הן את רווחיהן. כל זאת, הגם שמוצרים אלו, בפועל, עלולים לגרום לו לנזקים בריאותיים משמעותיים.

ד. כפי שהומחש לעיל, פעמים רבות הסתמך התובע, על ההיצג שהציגו הנתבעות ורכש את **מוצרי הכט**, הנמכרים בסניפיהם השונים של הנתבעות 5-2.

ה. לתובע, וגם לצרכנים רבים נגרם נזק, כפי שפורט לעיל וכפי שעוד יפורט להלן, בעקבות אותו **<u>מצג כוזב</u>**.

ד.5. <u>הפרת חובה חקוקה</u>

119. עוולת הפרה חובה חקוקה מעוגנת בסעיף 63 לפקודת הנזיקין, הקובע כך:

> **"מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".**

120. יסודותיה של העוולה נותחו עוד מקדמת דנא במסגרת ע"א 145/80 **ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש**, פ"ד לז(1) 113 ומאוחר יותר במסגרת ע"א 7130/01 **סולל בונה בניין ותשתיות בע"מ נ' תנעמי**, פ"ד נח(1) 1.

121. כך נקבעו יסודות העוולה המצטברים כדלקמן: (1) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (2) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (3) החיקוק נועד, לפי פירושו הנכון, לטובתו או להגנתו של הניזוק; (4) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (5) הנזק שנגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.

122. בעניינו, לא יכול להיות חולק, כי כל יסודות העוולה, מתקיימים:

(1) <u>החובה מוטלת על הנתבעות מכוח חוק</u> –על הנתבעות מוטלת חובה לעמוד בהוראות תקנות סימון המזון בכל הנוגע לסימון המוצרים המיוצרים ו/או משווקים על-ידן, לרבות המוצרים נשוא הבקשה.

(2) <u>הפרת הוראות החובה על ידי המזיק</u> – כפי שהובהר בהרחבה לעיל, הנתבעות הפרה את חובותיהן האמורות, ברגל גסה ובאופן שיטתי.

(3) <u>החיקוק נועד לטובתו ולהגנתו של הניזוק</u> – לא יכול להיות ספק כי אחת ממטרותיהם המרכזיות של חוק הגנת הצרכן וכן תקנות הסימון הן לשמור על צרכנים ולאפשר להם לבחור בחירה מושכלת, ואף כדי להרתיע אותם מלרכוש מוצרים מזיקים לבריאות. זוהי תכליתן וזו מטרתן הראשונה במעלה.

(4) <u>ההפרה גרמה לניזוק נזק</u> – יוער כי על נזק משמעותי זה יעמוד התובע בהרחבה בפרק ה' להלן. במאמר מוסגר יודגש כבר עתה, כי ההפרה גרמה לצרכנים לנזקים ממוניים ובלתי ממוניים כאחד, הוא הנזק אותו התכוון המחוקק למנוע. כמו כן, ההפרה גרמה לתובע נזק בלתי ממוני בדמות תחושות שליליות, תסכול, רגשות כעס, פגיעה באוטונומיה, עוגמת נפש, זלזול ואובדן אמון כלפי הנתבעות.

123. באשר לקשר הסיבתי שבין ההפרה לבין הנזק, יפים הם דבריו של בית-המשפט העליון בע"א 10262/05 **אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים**, כאשר כך קבע כב' המשנה לנשיאה (כתוארו אז) א' ריבלין, בכל הנוגע לקשר הסיבתי בתובענות ייצוגיות בעילות צרכניות:

> **"גישה אחרת תאמר כי במקרים מתאימים יש לבחון את יסוד הקשר הסיבתי לפי נקודת מבטו של 'תובע על' המבטא את האינטרס המשותף של התובעים בכוח כולם, ורואה לנגד עיניו את הנזק המצטבר. <u>בחינה כזו של קשר סיבתי קבוצתי אפשר תקיים את יסוד הקשר הסיבתי גם מקום שבו לא מתקיים יסוד הקשר הסיבתי במובנו הפרטני</u>".**

124. עינינו הרואות, כל תנאיו של סעיף 63 לפקודת הנזיקין התקיימו – הנתבעות הפרו חובה חקוקה – והכל, כנפי שפורט (בהרחבה המתבקשת) לעיל.

ד.6. <u>עוולת הרשלנות</u>

125. סעיף 35 לפקודת הנזיקין קובע כדלקמן:

> **"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה".**

126. עוולת הרשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין, מורכבת משלושה יסודות מצטברים: (1) קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית; (2) הפרת החובה (התרשלות); (3) קיומו של נזק הנובע מהתרשלות המזיק.

<u>ראו</u>: ע"פ 6/55 **כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ט 1009, 1012 (1955); ע"פ 402/75 **אלגביש נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(2) 561, 570 (1976); עניין **ועקנין**.

127. כפי שנראה, יסודות אלו מתקיימים בנדון דנן.

128. <u>באשר ליסוד הראשון</u>, התובע יטען כי לנתבעות יש אחריות מושגית וקונקרטית כלפי הצרכנים הקיימים והפוטנציאליים. בתוך כך התובע יטען כי על הנתבעת לנקוט בכל אמצעי הזהירות הנדרשים על מנת שהצרכנים ידעו בבירור שהמוצרים וסימונם משקפים את המציאות באופן נכון, ובהתאם להוראות הדין.

129. <u>באשר ליסוד השני</u>, התובע יטען כי הנתבעות הפרו את חובותיהן, וזאת בהתאם לאמור לעיל.

130. <u>באשר ליסוד השלישי</u>, התובע יטען כי מעשיהן של הנתבעות גרמו לו וליתר חברי הקבוצה לנזק. בתמצית יוער כבר עתה, כי מדובר על נזק ממוני בדמות תשלום עבור המוצרים שהצרכנים נדרשו לשלם, כמו גם נזק לא ממוני, בדמות אובדן נוחות (ואף בריאות), תחושות שליליות, תסכול, כעס, פגיעה באוטונומיה, ועוד.

131. לאור כל האמור, לא יכול להיות חולק כי הנתבעות, לכל הפחות, התרשלו.

ד.7. <u>עשיית עושר ולא במשפט</u>

132. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט-1979 קובע, כי מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות, או טובת הנאת אחרת, שבאו לו מאדם אחר, חייב להשיב לאותו אחר את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית – לשלם לו את שוויה.

133. לאורך השנים נקבע בפסיקה, כי עילה זו מורכבת משלושה יסודות: (1) התעשרות; (2) שבאה לזוכה מהמזכה; (3) שלא על פי זכות שבדין (<u>ראו</u>: רע"א 5768/94 **א.ש.י.ר יבוא ייצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ** פ"ד נב(4) 289).

134. **<u>במקרה דנן, הנתבעות התעשרו על חשבון הצרכנים בעצם החיסכון בעלויות הנדרשות לצורך סימון המוצרים בהתאם לחוק הגנת הצרכן, צו סימון טובין ותקנות סימון המזון.</u>**

135. למותר לציין כי ההתעשרות שנוצרה אינה כדין, מקום בו היא נובעת מהתעלמות בוטה וחמורה של הנתבעת מהוראות הדין אשר חלות עליה.

136. כמו כן, מובן כי ההתעשרות נוצרה על חשבון חברי הקבוצה, אשר נדרשו לשלם סכום גבוה יותר מהסכום אשר המוצרים שווים בפועל, לאור היותם בריאים פחות משחשבו, או היו רוכשים מוצרים אחרים.

137. מכל האמור לעיל, מובן כי הנתבעת התעשרה שלא במשפט על חשבון התובע וחברי הקבוצה.

138. **<u>זאת ועוד, הנתבעת מכרה, ועודה מוכרת, יותר מאשר הייתה מוכרת לו הייתה מסמנת את המוצרים בסימון אדום.[5] על בסיס השפעות חוק דומה בצ'ילה, ניתן להעריך כי מכירותיה של הנתבעת היו יורדות ב-25%, לכל הפחות</u>** (ראו לעניין זה: תוצאות המחקר מצ'ילה כפי שצורף לתובענה זו וסומן כנספח "**<u>12</u>**").

139. מכל הטעמים האמורים לעיל, מן הראוי כי הנתבעת תיתן את הדין על מעשיה ומחדליה האמורים.

ד.8. <u>הפרת חובת תום הלב</u>

140. חובת תום הלב הינה בבחינת עיקרון-על החולש על כל פעולה משפטית, וכן על ביצוע חיובים שאינם בגדר חוזה כהגדרתם בסעיף 61(ב) לחוק החוזים.

141. מקום בו ניתן לגוף כלכלי עוצמתי כדוגמת **הנתבעות** היתר למכור מוצר או שירות לציבור, שרווח בצידו, הרי שמוטלת עליו נורמות התנהלות שהן מעבר לחובה הבסיסית עליה אין חולק.

142. בענייננו התנהלותה של **הנתבעות** מנוגדת לחובת תום הלב המוטלת עליה, וזאת מהטעמים שנמנו לעיל.

ד.9. <u>פגיעה באוטונומיה</u>

143. התנהלות הנתבעות מהווה באופן חד משמעי **<u>פגיעה קשה באוטונומיה של צרכניה</u>**.

---

[5] כך למשל סברו יצרני וקמעונאי המזון טרם כניסת הרפורמה בתחילת שנת 2020 - https://www.calcalist.co.il/marketing/articles/0,7340,L-3774855,00.html

144. הבסיס להכרה באב נזק זה בתובענות ייצוגית, הונח בדברי כב' השופטת נאור בע"א 1338/97 **תנובה בע"מ נגד עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל** פ"ד נז(4)673 (2003), כאשר פסיקה זו בעניין פגיעה באוטונומיה עוגנה באופן חוזר ונשנה על-ידי בית-המשפט העליון, כאשר כך נקבע בעניין **ג'יימס ריצ'רדסון** (שנדון בהרחבה):

> **"אם נביט על הפן הלא-ממוני של הנזק, צרכן אשר מבקש לדעת איזהו המחיר הכדאי מבחינתו וניטלים ממנו הכלים שיסייעו בידו לעשות זאת בקלות, דומה כי האוטונומיה של רצונו נפגעה והוא יסבול אי-נוחות ורגשות תסכול בעקבות ניסיונות כושלים לחשב להשוות. <u>על-כן נוכחתי בקיומה של אפשרות סבירה כי תתקבל התביעה בעילה של הפרת חובה חקוקה : סימון המחיר ליחידת המידה, וכן ייקבע שלצרכן נגרם נזק שאינו ממוני</u>".**

145. יפים לעניין זה דבריה של המלומדת אורנה דויטש, **מעמד הצרכן במשפט**, בעמ' 28, שם דובר על מטרות חוק הגנת הצרכן ועל הנפקות שבהפרתו:

> **"<u>חיזוק האוטונומיה האישית- חופש הפעולה של הצרכן בבחירת המוצר</u> או השירות והיכולת לפעול בנדון ללא לחצים פסולים ועל יסוד תשתית אינפורמטיבית נאותה, הם גורמים חשובים בביטוי האישיות", ולמעשה <u>זכות זו לאוטונומיה הינה זכות יסוד, ופגיעה בה הינה פגיעה בזכותו לכבוד</u>".**

146. מצב בו הצרכן רוכש מוצר המכיל ערכי תזונה אחרים מהמוצר שחשב שהוא רוכש, ולמעלה מכך – מצב בו ערכי התזונה השונים הם בעלת סכנת חיים עבורו – הוא מצב מובהק של פגיעה באוטונומיה.

147. הרי, אם תוספת של סיליקון בחלב מהווה פגיעה באוטונומיה, אז מה יש לומר על תוספת אדירה של סוכרים עבור צרכנים הרוכשים את המוצרים לנוכח זהותם הבריאה? מה יש לומר על תוספת של עשרות אחוזים של שומן רווי במוצר, עבור צרכן התובע לקנות מוצר שאינו מכיל שומן כאמור? <u>**המדובר, אפוא, במקרה מובהק, בו יש ליתן פיצוי המצוי על הרף הגבוה, בגין פגיעה באוטונומיה**</u>.

ה. <u>חישוב הנזק</u>

ה.1. <u>הנזק הממוני</u>

148. כאמור לעיל, ובתמצית מזוקקת, כלל הצרכנים אשר רכשו את המוצרים המיוצרים על-ידי **מוצרי הבט**, אשר נמכרים במאות סניפי **שופרסל**, **ויקטורי**, **טיב טעם** וכן **ניצת הדובדבן**, רכשו מוצר נחות מהמוצר אותו ביקשו לרכוש בפועל.

149. ברי כי הסכמתם זו, לשלם את מלוא מחיר המוצר, כפי שמוצג בסניפיהן השונים של הנתבעות מס' 2-5, התבססה, בין היתר, על הערכים המופיעים על גבי המוצר.

150. למעשה, בעוד שמאמין הצרכן, במעמד רכישתו, כי רוכש הוא מוצר בריא שהערכים בו הם חיוביים ולא מזיקים לגופו, הרי שבפועל – רוכש הוא מוצר 'פגום' מבחינה עובדתית (ובריאותית), אשר עלול לגרום לו לנזקים בריאותיים חמורים, וזאת בניגוד למצג המוצג על-גבי המוצרים עצמם.

ראו לעניין זה, את דבריהם של <u>**פרוקצ'יה וקלמנט**</u>:

> **"מצגי- שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המצג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. עליית המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המצג. <u>נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם</u>".**

151. התובע יטען כי לנוכח מצג מטעה זה, המוצרים שנמכרו על-ידי הנתבעות הם מוצרים פגומים, ובפועל, שוויים אמור להיות נמוך יותר **ב-33%**, למצער.

152. התובע מעריך כי במשך שבע השנים האחרונות רכש ממוצרי הנתבעת בשווי של 2,000 ₪, לכל הפחות, ולפיכך, נזקו הממוני בהקשר זה מגיע לכדי סכום של 660 ₪.

ה.2. הנזק הבלתי ממוני

153. התובע יטען כי בנוסף לנזק הממוני, נגרם לו ולחברי הקבוצה נזק שאינו ממוני המשתקף בתחושות שליליות שחווה לרבות זעזוע, הלם, פחד, עלבון, עוגמת נפש, אי נוחות, רגשות אכזבה, כעס ותסכול.

154. כל זאת, עת התחוור לו, למגינת לבו ולפליאתו הרבה – כי הטבלאות המפרטות את ערכי המוצרים המיוצרים על-ידי מוצרי הכט והמשווקים על-ידי הנתבעות 2-5, אינן משקפות את מצב הדברים לאשורו, וכי מצג שווא זה גרם לו לסיכונים רפואיים משמעותיים, כפי שפורט לעיל.

155. פקודת הנזיקין מכירה גם בנזק של "אובדן נוחות", כפי שזה נקבע בסעיף 2 לפקודה:

> **"'נזק' – אובדן חיים, אובדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסור מהם, כל אובדן או חיסור כיוצאים באלה".**

156. דהיינו, גם **אובדן או חיסור נוחות הוא נזק**.

157. בענייננו, סבל התובע מאובדן נוחות המתבטא בהטעיה ומצגי השווא שהוצגו לו על-ידי הנתבעות, כפי שפורט לעיל. מצגי שווא אלו אשר פגמו ביכולתו החופשית לבחור לרכוש **דווקא** את המוצרים המיוצרים על-ידי מוצרי הכט ונמכרים בסניפי הנתבעות, או שמא לרכוש דווקא מוצרים אחרים, וזאת לאחר שקילת היתרונות והחסרונות האמורים.

158. למעשה, מצב הדברים אף חמור מכך. לא זו בלבד שלא התאפשר לתובע להתקשר מרצונו החופשי בעסקת רכישת המוצרים נשוא הבקשה, **אלא שהעסקה בה בחר, לאור מצגי השווא, היא בסופו של דבר העסקה אשר אינה מיטיבה עמו, ואף גרמה לו לסיבוכים ולנזקים רפואיים משמעותיים**.

159. ראו בעניין זה, למשל, את שנקבע בע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' ראבי**, פ"ד נז(4) 673 (2003) (להלן: עניין **תנובה**), בגדריו נדונה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בגין הטעיה והפרת הוראות חוק הגנת הצרכן.

160. שם נפסק, על ידי בית המשפט העליון (ברוב דעות), כי לשם גיבוש עילת תביעה לפי חוק הגנת הצרכן, נזק בר פיצוי עשוי להיות גם נזק שאינו ממוני, לרבות כזה הכולל "תחושות שליליות ותחושות של גועל", וכן, "פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף". כן ציין בית המשפט כי נזק בר פיצוי יכול לכלול גם "**פגיעה בנוחות גופנית, סבל ופחד, גם אם אין להם כל ביטוי פיזי, וגם אם אין הם מתלווים לפגיעה פיזית כלשהי**", וכן "**נזק מוראלי ועוגמת נפש**" (ראו, פס' 10 לפסק דינה של כב' השופטת נאור בעניין **תנובה**).

161. **בענייננו**, משגילה התובע את דבר המעשים הפגומים של הנתבעות ואת דבר ההטעיה אשר מנעו ממנו בחירה חופשית אמיתית של עסקה המיטיבה עמו, סבל התובע גם מרגשות שליליים שנלוו לפגיעה באוטונומיה של הרצון החופשי שלו. בכלל כך, חש התובע רגשות עוגמת נפש, זעם, מרמה, דחייה, עלבון ותסכול כלפי הנתבעת, **וזאת נוסף על הנזקים הפיזיים והבריאותיים שנגרמו לו**.

162. רגשות אלה, היוו כולם ביטוי להבנת התובע כי נשללה ממנו יכולת הבחירה החופשית בהתאם להשקפותיו ולשיקוליו, וכן, נבעו הם מההבנה כי היא נפל קורבן למעשה מרמה, הלכה למעשה וראו בעניין זה, למשל, את שנקבע בפסי 19 במסגרת ת"צ (חי') 3771-02-16 **לחמן נ' דניאל גוטקס בע"מ** (נבו, 27.12.2016).

163. **ויודגש**. בענייננו אין מדובר רק בשלילת כוח הבחירה של התובע להתקשר בעסקה רצונית המיטיבה עמו, ואין מדובר בנזק "אובייקטיבי" בלבד (ראו, ע"א 4333/11 **סלומון נ' גורי יבוא והפצה בע"מ** (נבו, 12.3.2014), בפסי 27-31 לפסק דינו של כבי השופט **עמית**).

164. נהפוך הוא: עניינו הוא אחד מאותם מקרים בהם נלווה לפגיעה באוטונומיה "**דבר מה נוסף**" – התובע סבל נזק סובייקטיבי-תוצאתי של ממש, שלא יכול היה להיגרם לו אלמלא ההטעיה שהגבילה אותו מלהיכנס לעסקה באופן רצוני. (ע"א 1303/09 **קדוש נ' בי"ח ביקור רופא** (נבו, 5.2.2012), בפסקה 42).

165. **<u>נזק זה הנו נזק סובייקטיבי-תוצאתי של התובע; הוא נזק מהותי ובלתי מבוטל; והוא לא יכול היה להיגרם לו אילולא ההטעיה ומצגי השווא שהוצגו לו</u>**. ברור, כי התחושות השליליות הקשות שתוארו וחוסר הנוחות שחווה התובע בהקשר זה, נגרמו **כתוצאה** מאותו נזק סובייקטיבי-תוצאתי ומהותי, שנגרם כתוצאה מהפגיעה באוטונומיה שלו.

166. לפיכך, **ברור גם כי תחושותיו השליליות הקשות האמורות, אשר נלוו לאותה פגיעה ולאותו נזק, הן סובייקטיביות ומשמעותיות**. בהתאם להלכה הפסוקה, **ברור כי במקרה זה, נזקי הפגיעה באוטונומיה של התובע הם נזקים בני פיצוי**.

167. יצוין, כי בתי המשפט נוהגים לפסוק סכומים בגבהים משתנים ביחס לפגיעה באוטונומיה ולתחושות הקשות הנלוות לה – והכל, כתלות בשאלת עוצמת הפגיעה, ו"עד כמה קרובה היא" לליבת האוטונומיה.

168. כך למשל, לא מכבר אושרה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בגין פגיעה באוטונומיה **בסך של 5,000 ₪ לסועד**, מקום בו המסעדה הציגה מנות ככוללות בשר עגל, בעוד שבפועל הן הכילו בשר חזיר (ת"צ (ת"א) 17879-07-13 **סווירי נ' צפרה בע"מ** (נבו, 29.1.2017) ("**עניין סווירי**")).

169. בענייננו, לאור בחינת הסכומים שנפסקו ביחס לראש נזק זה בתובענות קודמות, ולאור מהות הפגיעה הספציפית באוטונומיה בנסיבות, התובע מעריך ומעמיד את הפגיעה בראש הנזק שאינו ממוני שנגרם לו, על הצד **<u>המתון</u>** ביותר, על סך של 2,500 ₪.

170. כאן המקום לציין כי כעסו ותחושותיו השליליות של התובע התעצמו, בבחינת קל וחומר, שעה שהבין שמדובר בהפרה בקנה מידה מערכתי שמטרתה היא להטעות את הצרכן ולשכנעו לרכוש את המוצר רווי השומן והסוכר, תוך יצירת מצג כאילו המדובר במוצר בריא ומומלץ לאכילה, ולפיכך, הערכתו, לסך של 2,500 ₪ בלבד (כ-50% מקביעת בית-המשפט בנסיבות הדומות שאירעו בעניין **סווירי**) היא הערכה שמרנית.

171. <u>הנה כי כן, סך הנזק האישי של התובע, הממוני והלא ממוני, עומד, אפוא, על גובה של 3,160 ₪.</u>

ה.3. <u>הנזק המצרפי שנגרם לחברי הקבוצה המיוצגת – ואופן חישוב מנגנון הפיצוי</u>

172. מטבע הדברים, את הנזק המלא והמדויק אשר נגרם לקבוצה, הן הממוני והן הלא ממוני, ניתן בשלב זה להעריך אך באופן גס, שעה שבשלב זה אין בידי התובע את הנתונים הרלוונטיים לגבי הנתבעות וכן היקפי המכירות של המוצרים נשוא בקשת האישור, במהלך שבע השנים האחרונות. **המדובר במידע המצוי בידי הנתבעות וביות המשפט הנכבד יתבקש להורות לנתבעות לגלות את המידע הרלוונטי האמור.**

173. כאן המקום לציין כי במסגרת זו, של בקשה לאישור תובענה כייצוגית, אין חובה לכמת את הנזק ולהציגו במדויק (ראו לדוגמה: עניין **שגיב** לעיל).

174. אשר על האמור, יטען התובע כי בעת הדיון בתביעה לגופה, ואך לאחר קבלת נתונים רלוונטיים מהנתבעות, לרבות במסגרת ההליכים המקדמיים, הנזק הממוני המצרפי שנגרם לחברי הקבוצה המיוצגת, יוכל לחשב הוא את אופן הפיצוי שיש ליתן לקבוצה.

175. מעבר לנדרש יוער, כי אף אם מסיבה כלשהי לא ניתן יהיה להתחקות במדויק אחר שיעור הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה, הרי שניתן יהיה לעשות כן באמצעות <u>**שימוש בכלים סטטיסטיים או בדרך של אומדנה**</u>, כפי שנקבע ע"י כב' השופט ריבלין בע"א 345/03 **רייכרט נ' שמש** (פורסם בנבו, 7.6.2007) (להלן: עניין **רייכרט**), בפסקה 67 לפסק הדין:

> **"מן העבר האחר, קיימות דרכים נוספות לקביעת הפיצוי, המבוססות על קביעת סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה כולה באמצעות שיטות שונות שפורטו לעיל. לבסוף, במקרים בהם לא ניתן לחשב את הנזק (אף שאין חולק כי נגרם), <u>קיימת אפשרות לקבוע את סכום הפיצוי גם על דרך האומדנה</u>".**

176. יוער כי אין המדובר במקרה היחיד בו נפסק הפיצוי בדרך של אומדנה. ראו לעניין זה: ת"צ 14982-11-12 **רוקה נ' ג'יימס ריצרדסון** (פורסם בנבו, 25.5.2014) (להלן: עניין **ג'יימס ריצ'רדסון**).

177. למותר לציין, בהקשר זה, כי מלוא הנתונים, הנם נתונים ודוחות המצויים בידיעת הנתבעות.

178. על כן, במידת הצורך, שומר התובע לעצמו את הזכות לעתור לבית המשפט הנכבד בבקשה למתן צווים ספציפיים לגילוי המידע הדרוש כנגד הנתבעות, וזאת בהמשך לאמור ברישת תובענה זו – <u>**ובפרט, בקשה למתן צו שיחשוף את מספר המוצרים שנמכרו תוך מצג שווא מטעה.**</u>

179. התובע יטען כי אין (ולא תיתכן) מחלוקת על כך שניתן יהיה לזהות את חברי הקבוצה, או לחלופין, את הנזק המצרפי שנגרם, וזאת באמצעות מערכות המחשוב של הנתבעות שתצגנה את כלל המוצרים אשר יוצרו על-ידי **מוצרי הכט** ונמכרו לצרכנים תוך הטעיה צרכנית חמורה ומסכנת חיים.

180. לחלופין יצוין כי בחינת מכלול הנתונים שהוצגו בבקשה בידי מומחה תעניק אינדיקציה מדויקת להערכת שיעורם של חברי הקבוצה, נזקם, לרבות הפיצוי אותו יש לפסוק לטובתם.

181. בהקשר זה, יפנה התובע לסעיף 20(ג) לחוק התובענות הייצוגיות, הקובע כדלקמן:

> **"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין."**

182. על כל פנים, מן האמור ניתן להיווכח באופן שאינו משתמע: כל שאלה בנוגע לנזק אינה צריכה להתברר בשלב זה של הדיון, אלא אך בשלב בירור התובענה לגופה, אם כי מובן מאליו הוא כי המדובר בנזק בשיעורים אסטרונומיים **וברווחים אדירים אותם גרפו הנתבעות לכיסיהן – וזאת, שלא כדין.**

183. בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא לאשר לתובע, לתבוע בשמם של חברי הקבוצה, את הסעדים שלהלן:

183.1. **השבה מלאה של סכום המוצרים שנרכשו תוך סימון מטעה, מפר חוק ומסכן חיים** (והואיל והשבה בעין אינה אפשרית אזי שיש ליתן השבה בשווי);

183.2. **לחלופין** – סך של 33% ממחירם של אותם מוצרים, הוא ההפרש בין מחיר המוצר המסומן כדין לבין מחיר המוצר שאינו מסומן;

183.3. **לחלופי חלופין** – סך של 25% ממכירות **מוצרי הכט**, וזאת בגין עשיית עושר ולא במשפט, כמפורט.

ודוק: לסכומים אלו יש להוסיף את הנזקים הלא ממוניים שאירעו לחברי הקבוצה, כפי שפורטו.

184. בנוסף, ביהמ"ש הנכבד מתבקש ליתן צו הצהרתי, המורה לנתבעות לסמן את כלל מוצריהן בהתאם לחוק הגנת הצרכן, צו סימון טובין ותקנות סימון המוצרים, **וחשוב מכל – בהתאם לערכם התזונתי של המוצרים הלכה למעשה.**

185. בנסיבות, ובשים לב להיקף המוצרים המיוצרים על-ידי **מוצרי הכט**, המשווקים לקמעונאיות הגדולות במדינת ישראל, לרבות **שופרסל**, **ויקטורי**, **טיב טעם** **וניצת הדובדבן**, מעריך התובע כי מוצריהן של מוצרי הכט נמכרו ב-7 השנים האחרונות בהיקף של 50,000,000 ₪.

186. בהתאם למקדם חישוב זה, דומה כי הנזק הממוני שאירע לחברי הקבוצה מגיע לכדי 16,500,000 ₪.

187. כמו כן, מעריך התובע את גודל חברי הקבוצה ככזה המגיע לכדי שיעור של 25,000 צרכנים. לצרכנים אלו אירע נזק בלתי ממוני בשיעור של 2,500 ₪ לצרכן. בהתאם למקדם חישוב זה, דומה כי הנזק הבלתי ממוני שאירע לחברי הקבוצה מגיע לכדי שיעור של 62,500,000 ₪.

188. **הנה כי כן, דומה כי סכומה המצרפי של תובענה זו מגיע לכדי סך כולל של 79,000,000 ₪.**

189. התובע ידגיש כי מדובר על הערכות בלבד, וככל שהנתונים המלאים אשר יתגלו במסגרת תובענה זו יציגו תמונת מצב שונה, **שומר הוא על זכותו לתקן את היקף הפיצויים המבוקשים בהתאם.**

190. בשולי הדברים יצוין כי בשלב זה אין צורך בהוכחה משמעותית של סכום הפיצוי המוצע לניזוקים, ודי בכך שתוכח גרימת נזק **כלשהו**. ההכרעה בעניין חישוב וכימות גובה הנזק הקבוצתי אינה נדרשת בשלב התובענה התובעה כייצוגית, אלא רק לאחריה, וככל שתאושר. **המדובר, אפוא, בהערכה בלבד.**

ראו לעניין זה: ת"צ 39234-09-12 **כהן נ' סמארט קלאב אחזקות בע"מ** (פורסם בנבו, 24.11.2014); ת"צ 14144-09-12 **הראל נ' לנדמארק** (פורסם בנבו, 27.12.2012); ת"צ 29520-03-13 **לייטקום (ישראל) בע"מ נ' חבס השקעות (1960) בע"מ** (פורסם בנבו, 19.7.2015).

ו. גמול ושכר טרחה

191. תקנות תובענות ייצוגית, התש"ע-2010, יחד עם סעיפים 22(ב) ו-23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, מתווים את הדרך לקביעת גמול לתובע הייצוגי ושכר טרחה לעורכי הדין המייצגים.

192. התובע ובא כוחו טרחו בהגשת הליך הבקשה דנן (ויטרחו רבות בניהולה). התובע אף נטל על עצמו סיכון משמעותי בהגשתה, נוכח זהות הנתבעות – חברות מבוססות בקנה מידה ארצי, אשר עומדים לרשותן משאבים רבים לניהול הליכים משפטיים. בקשת האישור צפויה להביא לתועלת משמעותית לחברי הקבוצה מקום בו הנתבעות פעלו בדרך עקלקלה, תוך התעלמות בוטה וגסה משלל הוראות חוק.

193. בהתאם לאמור בעניין ע"א 2051/10 **שמש נ' רייכרט** (פורסם בנבו, 23.5.2012) (להלן עניין **רייכרט**), הרי שקשה לאמוד בשעה זו את סכום הגמול ההוגן לתובע וכן את שכה"ט לבא-כוחו.

194. יחד עם זאת, על אף שעוד קשה לעמוד על שיקולי התשומה המדויקים מניהול ההליך, נקל לומר כבר כעת כי התובענה מבקשת להשיב ולפצות את חברי הקבוצה באופן משמעותי, על מנת לגשר על ניצול פערי מידע, במה שמהווה עילות צרכניות קלאסיות בתובענה ייצוגית.

195. לנוכח האמור, לאור עלויות ההליך והסיכונים הטמונים בו, בשלב זה, הח"מ סבור כי יש להורות על תשלום גמול הוגן לתובע בשיעור של 7.5% מהסכום שייפסק במסגרת התובענה הייצוגית, בצירוף הוצאות התובע והפיצוי לו זכאים חברי הקבוצה.

196. בנוסף, לנוכח האמור ומתוך הנחה שיתנהל בענייננו הליך מלא – הרי ששכר הטרחה המבוקש יהא בהתאם למתווה שנקבע בעניין **רייכרט**. קרי, הח"מ סבור כי בגין כל סכום שייפסק עד 5 מיליון ש"ח – על שיעור שכר הטרחה להיות 25%. **לסכום זה יש להוסיף מע"מ כחוק**.

197. לחלופין, מתבקש בית המשפט לפסוק גמול הוגן ושכר טרחה לבא-כוחו, כפי שיימצא כנכון וצודק.

ז. סוף דבר והסעדים המבוקשים

198. עניינה של תובענה זו כאמור, בהתעלמות בוטה וגסה של הנתבעות מהוראות החוקים השונים החלים עליהן, בכל הנוגע לאיסור ההטעיה ולחובה לפעול לסימון מוצרי מזון בסימון אדום, המעיד על היותם כוללים ערכים תזונתיים לא בריאים.

199. התנהלות הנתבעות, כפי שפורטה בהרחבה לעיל, מלמדת כי לשיטתן, מותר להן להפר ברגל גסה את הוראות חוק הגנת הצרכן ותקנות סימון המזון. במעשיהן ומחדליהן המפורטים לעיל, גרמו הנתבעות לנזקים לתובע וליתר חברי הקבוצה. יתרה מכך, הנתבעות אף ביקשו להקנות לעצמן יתרון לא הוגן על מתחרותיהן שפעלו בהתאם להוראות הדין.

200. לנוכח האמור לעיל, ישנו הכרח בניהול תובענה ייצוגית כנגד הנתבעות, על מנת לגרום להן לתקן את דרכיהן, תוך מתן פיצוי הולם וראוי לחברי הקבוצה עבור הנזקים שנגרמו להם על ידן.

201. במסגרת תובענה זו יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הסעדים שלהלן:

(1) **סעד הצהרתי** – המצהיר כי הנתבעות הפרו את הוראות החוק, ובפרט, חוק הגנת הצרכן, תקנות סימון המזון וכן תקנות סימון המזון הישנות.

(2) **צו מניעה** המורה לנתבעת להימנע מהמשך ייצורם ומכירתם של מוצרים ללא סימון מתאים, עד לבירור תובענה זו, לרבות כמות המוצרים המסומנים באופן שקרי ומטעה;

(3) **צו עשה** המורה לנתבעת לבצע "קריאה חוזרת" ("Recall") של כל המוצרים שאינם מסומנים כדין – הן לפי חוק הגנת הצרכן והן לפי תקנות סימון המזון;

(4) **צו עשה** המורה לנתבעות, ביחד ולחוד, לסמן לאלתר את כל המוצרים בסימון אדום, בהתאם להוראות הדין;

(5) **צו עשה** המורה לנתבעות לגלות את כל המסמכים הנוגעים להפרה רחבת ההיקף, שתסייע לתובע לגלות את היקף מכירות המוצרים שנמכרו בלא הסימון המתאים;

(6) **צו עשה** המורה לנתבעת לגלות כל מסמך כללי ו/או ספציפי בדבר היקף שיווק המוצרים על ידה בכל רשת קמעונאית שהיא;

(7) **צו עשה** המורה לנתבעות לגלות בתצהיר כל מסמך כללי ו/או ספציפי המעיד על **מספרם המדויק של המוצרים** אשר יוצרו ו/או שווקו על-ידן, בהתאם למוצרים המפורטים בבקשה;

(8) **צו עשה** המורה לנתבעת לגלות האם פעלה לסמן את מוצריה וככל שכן – נא להמציא מסמכים המתעדים את המועד בו החלה לעשות כן;

(9) **פיצוי כספי** בגין הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים אשר נגרמו לחברי הקבוצה כמתואר בתובענה זו. הנזק המצרפי מוערך בסכום של כ-79,000,000 ₪.

202. בשולי הדברים יוער, כי בהתאם להלכה, ובהתבסס על סעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, לבית המשפט הנכבד שיקול דעת נרחב במסגרת ניהול תובענות ייצוגיות לפסיקת הסעדים האמורים.

203. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר למבוקש בתובענה זו, כמפורט בהרחבה בתחילתה.

204. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה זו, נוכח מקום ביצוע ההפרות, נוכח מקום מגורי התובע ונוכח שוויה המצרפי של התביעה כמפורט באומדן שבתובענה זו.

גיא אלון, עו"ד
ב"כ התובע

עו"ד גיא אלון
בוגר תואר ראשון במשפטים (L.L.B)
מוסמך תואר שני במשפטים (L.L.M)

גיא אלון, עו"ד

יפוי-כח

אני הח"מ, גיא יצחק סנדר, נושא תעודת זהות שמספרה **300557972**, ממנה בזאת את עורך הדין גיא אלון להיות שלוחי ובא כוחי בכל עניין משפטי, לרבות טיפול בהליכים משפטיים בעניין **תובענה ייצוגית בגין הפרת חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981**.

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיו בא-כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן הכול בקשר לעניין הנ"ל ולכל הנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש בשמי כל תביעה או תביעה שכנגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות ערעור, ערעור, דיון נוסף, הודעה, טענה, השגה, ערר, תובענה, קובלנה או הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל. כמו כן להודות ו/או לכפור בשמי בכתב אישום במשפטים פליליים בנוכחותי או בהעדרי.

2. להזמין עדים, למנות מומחים, ולעשות כל הפעולות לפי תקנות סדרי הדין הקיימים כיום ושיהיו קיימים בעתיד, או לבצע כל פעולות בתוקף כל חוק או פרוצדורה אחרת שחלה או שתחול על התביעה או על המשפט הנ"ל.

3. לחתום ולשלוח התראות מכל סוג, לדרוש הכרזת פשיטת רגל, ו/או פירוק גוף משפטי מכל סוג שהוא ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הנ"ל.

4. להופיע בשמי ולייצגני בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין למיניהם או רשויות ומוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים, עד לדרגתם האחרונה.

5. להתפשר בכל ענין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל, ולחתום על פשרה כזו בבית משפט או מחוצה לו, על-פי הוראותיי והסכמתי ולמסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות ולחתום על שטר בוררין כפי שבא-כוחי ימצא לנכון ולמועיל.

6. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל בשמי ובמקומי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים, בתיאום אתי.

7. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב כפי שבא כחי ימצא לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל, בתיאום עמי וכן לבקש ולקבל חוות-דעת רפואית מכל רופא או מוסד שבדק אותי.

8. לייצגני ולהופיע בשמי בפני רשם החברות, רשם השותפויות ורשם האגודות השיתופיות ורשם סימני המסחר, לחתום בשמי ובמקומי על כל בקשה ומסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי או רישום פטנט או כל זכות המוכרת על-פי החוק, לטפל ברישומו ומחיקתו של כל גוף משפטי ולטפל בכל דבר הנוגע לאותו גוף.

עו"ד גיא אלון
בוגר תואר ראשון במשפטים (L.L.B)
מוסמך תואר שני במשפטים (L.L.M)

גיא אלון, עו"ד

9. להופיע בשמי ולייצגני בפני רושם הקרקעות בלשכות רישום המקרקעין, לחתום בשמי ובמקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמי כל עסקה המוכרת על-ידי החוק וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאני רשאי לקבלו על-פי דין.

10. להעביר את הסמכויות שבייפוי כוח זה, כולן או מקצתן, לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את עניני הנ"ל לפי ראות עינו ובאופן שימצא לנכון ולמועיל בקשר עם עניני הנ"ל.

11. להוציא לפועל כל פס"ד או החלטה או צו או לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוקי ההוצאה לפועל, לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא-כוחי ימצא לנכון לפי העניין.

12. הנני מאשר את מעשי בא כחי או מעשי ממלאי מקומו בתוקף ייפוי כוח זה מראש.

הכתוב דלעיל ביחיד יכלול את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי על החתום, היום 28 לחודש אוקטובר 2021.

חתימה:

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל

עורך-הדין גיא אלון
מס' רשיון Licence No. 86601
Guy Alon, Adv.

גיא אלון, עו"ד
מ.ר. 86601